

2012

עינה פקוחה, חששות כאלה אינם מעיקים, כנראה, על אלקנה גלי. הוא לא היסט להשתמש ב"איל" כבמקל נגד לבון, קטע אויפייני: "לבון סבור היה, כנראה, שהצבא מחפש פורקן ליצרים והוא נתן להם מה רגע הראשון פעולות תגמול, בקלות בה לא זכו מעולם בימי בן-גוריון... לבון ראה עצמו כנותן עבודה, המנסה להניח דעת פועליו בטובתהגנה... מבצע קיביה היה מפורסם, היה הדוגמה הבולטת לכך. גלי רק שכח כי מבצע קיביה נערך עוד בטרם פרש בן-גוריון לשה"בוקר.

גם לגלי יש סיבות טובות מאד להגן על פרט. כי גלי, מי שהיה עורך המהדורה הצרפתית של בסאון בקוצת החצר, גויאשן אבנורבר הלונדוני, וכיום כתבו של עתון זה בישראל, מתכנן תוכניות מרחיקות-לכת יותר: להיות עורכו של בסאון דומה, שי יצא בעברית בישראל. מלבד זאת יודע גלי כי בידי אדוניו שמור סוד שלא היה רוצה כי יודע ברבים: מדוע נאלץ בזמנו להתיר פטר מתפקיד מזכירו של ראש הממשלה דויד בן-גוריון, עצה על-ידי כך במפתיע את הקריירה הפוליטית שלו.

פרט אשר יכול, אולי, להעיד על אופיו של האיש קשור דוקא בימי שירותו כמזכיר ביג"י. כאשר ביקר ראש הממשלה לפני כעשר שנים בארצות-הברית, נתן הוראה כי העובדים שנלוו אליו במסעו יסעו בגפם, מתוך הנחה שאין המדינה חייבת לממן את הצטרפות נשותיהם לטיול. רק בארצות-הברית התברר כי אלקנה גלי לא יכול היה לעמוד בפני הפיתוי להסיע את אשתו, לקח אותה עמו, דבר שהרגיו את ביג"י ופולה.

★ ★ ★

הגאונות של פרס ושות' היא בכך, שי הבינו כי אין צורך להקים עתונות שלהם, פרשת שבועות רימון הוכיחה להם כי זהו עסק יקר מאד וחסר סיכוי להצליח. על כן קנו עתונאים, המשרתים אותם בעתור גים השונים, החדירו את אנשי שלומם לעתור גים אויבקיטיביים כביכול. תונאים אלה זכו זה מכבר לכינוי מפי חבריהם: סיכנות יונייטד פרס (מתחרז עם פלס).

במעריב, למשל, עושה את מלאכת שמעון פרס קצין לשעבר, שמואל שגב. בדבר, אנשיו הם פנחס יורמן ויואל מרכוס, שהפך בזיחה בקרב ציבור העתור גאים, על תלותו הבלתי-מוסהית בשמעון פרס, כביכול מפני שהוא מכין ספר על תולדות מערכת הבטחון.

בגירוסלם פוטס קמו לפרס ושות' שורה שלמה של עתונאים. העורך הראשי, טד לוריא, הוא גרורו האישי של שמעון פרס. ש. (שמירא) שריה כתב את המאמר הנבוי והמורעל ביתר שנכתב עד כה בענין זה, בו הציג את כל הפרשה כמלחמה בין לבון לבין צה"ל. בגילוי לב הראוי לציון, פירכס למחרת הרמטכ"ל חיים לסקוב הודעה, בה מסר כי אין לצבא כל חלק בפרשה זו. היינו: שצה"ל אינו נלחם בפנחס לבון.

הכתבת הפרלמנטרית של גירוסלם פוטס, לאה בן-דור, הצטיינה באיבחון פסיכיאטרי ליתי עמוק, בכותבה: "המטורפים הניברוי טיים של העולם הזה חשו, כרגיל, ביד שחורה, רצחנית, המתהדקת סביב גרונו." לא גברת בן-דור, לא סביב גרונו. סביב גרונו של הדמוקראטיה בישראל.

איש כפי

בימים האחרונים מצטיירת תמונה מוזרה בעתונות העברית. אם להאמין לדיעות, לניחושם ולמאמרי-הפולמוס על פרשת לבון, הרי שפנחס לבון עומד במצב מופקפק ביותר, ותיסולו הסופי אינו אלא עניין של ימים. כתבו או רמוזו עתונאים נכבדים: הקצין הבכיר לא יזוו מעדותו הראשונה בקשר למיסמכים המזוייפים, לבון נלחם נגד הצבא ו/או הצבא נלחם נגד לבון, עוד מעט שמעון פרס יפרסם מיסמכים כודיים שימתו את לבון מעל פני האדמה, זקני מפא"י מתמרמרים על עמדת לבון ורוצים בחיסול הפרשה על חשבוננו, ועוד כהנה וכהנה.

מה מקור הידיעות הללו? באיזו מידה אפשר להתייחס אליהן באמון? כדי שכל קורא יוכל לענות על שאלות אלה לעצמו, כדאי שידע מעט על האנשים הכותבים את הידיעות.

כאשר אתה קורא ידיעה בעתון הארץ, למשל, "מאת סופר הארץ" בפרשת לבון, קיימים סיכויים רציניים מאד כי סופר עלומים זה אינו אלא שבתי ("סאבי") טבת. הוא גם כותב על אותו נושא בטורו האישי, קל והומר.

מה מזכיר לך השם שבתי טבת? לי הוא מזכיר משהו לא נעים. כי שבתי טבת, כפי שבחודאי תזכור, היה הכתב האמוץ שבציי צומה של פרשת עמוס בן-גוריון, לפני למעלה משלוש שנים, כתב סידרת מאברים בהארץ, שבאה להוכיח כי עמוס בן-גוריון הוא קורבן של רצח בדיבה, ושהוא, בעצם, כיבשה תמימה. את כל חמתו שפך או על העוטס הזה וגילוייו, שלא היה כך טען, אלא שקרים מאוסים.

בא עתה בית-המשפט העליון וקבע כי סידרת מאמרי האוביקטיביים של טבת לא היתה אלא אוסף טעותיהם הפרטיות של עמוס ויחזקאל סהר, היותה ביוון בית דין, כיום עומד ותלוי נגד טבת משפט בחזרת האתיקה המקצועית של אבות ה עתונאים, כתוצאה מהגדרה זו של בית המשפט.

אבל, תאמר לעצמך, מדובר כאן בפרשת לבון, לא בפרשת עמוס. האם גם הפעם יהיה טבת מכשיר להרעלת דעת-הקהל ב סיפורי בדים ובשקרים?

כן, גם הפעם הוא משוחד. גם הפעם הוא משתתף את נערי ביג"י. נאמנותו האישי אל שמעון פרס אינה סוד. כי שמעון פרס יודע לשלם יפה לכתבליו. מיד אחרי גמר מיבצע קדש ניגש טבת להוציא ספר על מלחמת סיני. שמעון פרס עזר לו בכל שלבי ה מיבצע, כולל השלב הכספי, שהכניס סכום לא מבוטל לכיסו של טבת. משרד הבטחון אף רכש אלפי טפסים מספרו של טבת עבור צה"ל. ערימות של טפסים אלה עדיין מתגלגלות אישם במשרד הבטחון.

לפני כשהי, כאשר מאס טבת באווירה הבלתי-מוסרית שפשטה בארץ, התליט להתיר אחרר בצרפת על חשבון הארץ. שעה שדרש זאת מעורך העתון, דחה גרושם שוקן את שבתו. סאבי רץ או אל ידידו שמעון פרס, שהבטיח לו לשלחו לצרפת בשליחות משרד הבטחון. רק אז ניאות שוקן לשלחו על חשבון הארץ.

עתה בא יום הפרעון. עבור האתנן משלם טבת בכאמרי.

★ ★ ★

סוכן ותיק אחר של פרס, שנזעק גם הוא להגנת פרס, הוא כתב ידיעות אחרונות, אלקנה גלי. כאשר עתונאי רגיל כותב מש' הו על הצבא, הוא שוקל כל מלה עשר פעמים. בין היתר, מתוך ידיעה כי הצנזורה

מכתבים

השוב אם פנחס לבון חף מפשע או לא. העיקר הוא: שפקידים ממונים, אשר העם לא בחר בהם בבחירות חומשיות, הצליחו לסלק שר, שזכה לתפקידו כתוצאה מאמון הנכנסת — שהיא נציגת העם.

פנחס לבון נבחר על-ידי העם למלא תפי קיד מסויים. ואילו שימעון פרס ושות' רצו לשלוט על משרד הביטחון בניגוד לחוקת הממכיות השלטונית החוקיות. לשם כך עשו מעשים מנונים רבים, אך לא מעשים אלה הם הפשע החמור, כי אם נסיונם לחבל בדרכיהשלטון הקונסטיטוציונאלי, אי שר בלעדיו אינו דמוקראטיה.

ד"ר גרהארד לוי, תליאבי שטא שמעון פרס ושות' הם אותם אנשים שהציעו לדויד בן-גוריון לכונו דיקטאטורה ולתפוס את השלטון? על ועדת החוק וה ביטחון לבחון אם אין קשר בין שתי ה פרשיות, ואם לבון אינו רק קורבן קטן ל מויסה רתבה ואימה יותר, אשר מסיבות שונות לא יצאה לפועל.

ראובן כץ, תליאבי הרשו נא לי לומר כמה טילים למר לבון: אנא, מר לבון, אל תיכנע ואל תיפול ב רוחך. זכור את דברי דויד המלך: "זדים קמו עלי" ובלל זאת לא יכלו לו. כי סופו של הצדק לנצח. אולי תקרא בעיתונים ה

פרישת לבון

מי מילל ומי מילל, ששמעון פרס יוקע לעיני כלל פרישת לבון (העולם הזה 1201 והלאה) תירשם בהיסטוריה כמהפכת הראי שונה בתולדות מדינת ישראל. לא ואדי סאליב, לא הפגנות השילומים — שום דבר לא סיכן את השלטון כמו פרשת לבון. כי עד כה נלחמו תובכים מבחוח, בפייטרים הפוליטיים היחידים שיש במדינה הזאת — הלא הם אנשי מפא"י. עכשיו, לראשונה, מתנהל קרב מאוון, בין פייטרים מאותה ליינה.

דויד ביטון, חיפה דבר כזה כבר לא קרה לי מומן. אני פשוט מחכה ליום רביעי בבוקר, כדי לקבל מהעו קם זוה"ל את התמונה המלאה של מה שי קראתי במקומע במשרד השבוע, בעשרות עיתוננים...

אלי גור, ירושלים... אנב, מה כל הקטעים הלכנים האלה? נורית ברגמן, תליאבי הכל, רק לא מודעה ללבנים. לדעתי, שמתם את האצבע על הנסורה ה סכרעת בכל הפרשה. כי כאו לא חשוב כל כך שישקרו, זיימו או רקמו קנוניות. לא

העולם הזה

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורך משנה: דוב איתן
כתב ראשי: ארי תבור
צילמי המערכת: יעקוב אנו, דויד אומר
עורך כיתוב: מססים גילו
ציר המערכת: זפי
חברי המערכת: נורית בתיעור, שייט גלור, ילוי גלילי, דויד הורוביץ, רותי ורד, יוסף אברחם, אביבה ססו, אכנר מרי, שמעון צבר, עסוס סינר, סילבי ששת.

רחוב גליקסון 8, תליאבי, טלפון 26785, ת. ד. 136. מען למברקים: "עולמפרט". המוציא לאור: העולס הזה בע"מ. דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 31139. ההפצה: דוד טופל ובניו, תליאבי. חסערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

"BAC" STICK
מעניק הרגשת רעננות לכל היום

מגע קל בבית השחי עם BAC-STICK, המקלון בעל הריח העדין והדאודורנט היעיל מעניק לך הרגשה נהדרת של בטחון ורעננות.

באק

להשיג בכל בתי-המרקחת ופרפומריות המחיר 1,25 ל"י

המפיצים היחידים: חברת נורית בע"מ

השבוע ההגרלה של מפעל הפיס